

Hiszek a gyermekben.

Az emberi nyelvnek nincs egyetlen szava, mely olyan sokat jelentene, mint e rövid szó: bölcső.

A primitív képzelet egy örökké mozgó kis alkotmánnyá ácsolta össze, de folytonos mozgása nyugalmat jelent, mert benne a pihenés. Pihen a benne ringó csöppnyi kis jószág és megpihen az anya, ki feléje hajlik. De e megpihenés minden drága perce új álmokat ébreszt az anyai szívben, mert a bölcső beteljesülés és újrazékdés, cél és nekiindulás, jutalom és ígéret, véges voltunk egyetlen vigasza, mert a végtelenség megérezését hozza.

Ösztönös áhitattal állunk meg minden bölcső előtt, mert minden újszülött testet öltött reménység és mi anyák mind, kivétel nélkül szentül hisszük, hogy a mi gyermekünk csak jóra és szépre született, boldog lesz és mindenkit csak boldoggá fog tenni! Oh, ha mindaz valóra válna, amit mi anyák kisdedeink bölcsőinél vágyva óhajtunk! Mentől több szomorúság jutott nekünk osztályrészül, annál derüesebbé képzeljük élete folyását, mentől kegyetlenebbül bánt velünk az élet, annál égőbb epekedéssel reméljük, hogy az isteni kegyelem rátekint ártatlan magzatunkra és ösztönösen bízó hittel *hiszünk a gyermekben!*

* * *

Min' en helyes alapon álló női szervezkedés megszervezett anyaiság és így minden népjóléti munkát vállaló nőgyesület első gondja és legszentebb feladata: a gyermekek gyámolítása.

Ennen Key hivatott tollából származik a „társadalmi anyaság” fogalma. És valamint minden egyes anya, úgy a „társadalmi anyaság” jegyében összefogó nők is, kiket vajmi gyakran súlyos feladatok elé állít szociális lelkiismeretük sugallatára vállalt munkájuk, boldog megpihenés perceit élvezik, valahányszor egészséges kisdetek bölcsői felé hajolhatnak.

Aki társadalomvédő munkát teljesít sokszor tapasztal hálátlan-ságot, még többször meg nem értést, sok anyagi gonddal és ezer akadállyal kell lépten-nyomon megküzdenie, de mindezt feledteti egy-egy szépen fejlődő ártatlan csöppség mosolygása. Bölcsők felé hajolva mindig új remény kel szivünkben és újult erővel dolgozunk tovább, mert öntudatos bizó hittel *hiszünk a gyermekekben!*

* * *

A jelenlegi nyomasztó gazdasági válság idejében, inkább mint valaha, kötelességünk megvédeni a sors kegyetlen megpróbáltatásaitól nyomoruságba jutott anyák gyámoltalan kisdedeit.

Az Unitárius Nők Szövetsége februári kötökéjén, melyet elsősorban első elnöknője, elhunyt nagyasszonyunk, Ferencz Józsefné emlékének szentel, bemutatja elkészült gyermekkelengyéit.

Régi vágyunk válik valóra, midőn vándorkosarainkat segítségre szoruló unitárius anyáknak, úgy Kolozsvárt, mint lehetőleg vidéken is — kiosszuk, hogy kisdedeiket egészséges, helyes módon tudják felnevelni. Ha egyik gyermek kinőtt a pólyából, úgy vándorol a kosár tovább, más újszülött javát szolgálni, így minden kosár évente két anyának nyújt segítséget.

Él bennünk a remény, hogy mindazon unitárius anyák, kiket így különösen gondjainkba veszünk, ép testben ép lelkű gyermekeket nevelnek egyházunk javára, kiknek bölcsői felé hajolva gyönyörűséggel telik meg a lelkünk, új remény kel szivünkben és újult erővel folytatjuk munkánkat, mert örök, bizó hittel *hiszünk a gyermekeinkben!*

IRODALOM.

Kovács Lajos: Ébresztgetés. Hiterősítő Tanítások. Elmélkedések. Târgul-Săcuiesc—Kézdivásárhely. 188 1. Ára 100 lei. Tiszta jövedelme a brassói unitárius templomépítés céljaira szolgál.

Az Unitárius Irodalmi Társaság szakkönyvtára 2. sz.-képpen jelent meg Kovács Lajos brassói lelkésznek a fenti címen 32 egyházi beszéde és 3 értekezése. Tulajdonképpen mindenik beszéd egy-egy hitvallás. Hitvallás az írónak törhetetlen unitárius hitéről és magyar fajához való tántoríthatlan ragaszkodásáról. Lelke e két gondolathoz van forrva s akármerre indul, akármilyen vizeken evez csolnakja, mégis csak e két biztosnak érzett kikötőbe tér vissza. Ez az oka annak, hogy soha sem bolyong céltalanul, nem téved idegen területekre, hanem öntudatosan halad a tisztán látott cél felé, a legjobb és leghelyesebb úton. Ezért nincsenek e dolgozatokban szertelenségek, szélsőséges kilengések, hanem mindenütt a tiszta belátás és a józan meggyőzés útjain vezet el olvasóit és hallgatóit. Emelkedett hitbeli és erkölcsi felfogása megóvja a porias hétköznapiságtól s egy tisztább és jobb világ prófétájává avatja. Mintha nem is a szűkebb értelemben vett nyájhoz szólanának ezek a beszédek, hanem a pásztoroknak mutatnák az utat, hogy milyen mezőkön kell legeltetni a nyáját. Nem arra törekszik, hogy az érzelmeket és szenvedélyeket felkorbácsolja, hanem az értelem logikus igazságaival mutatja meg a célhoz vezető utakat. Valóban unitárius és magyar beszédek.

Az egyes beszédek előtt az alapige nem jelige csupán, hanem forrás, melyből az élet vize csörgedez; fundamentum, amelyen a templom fölépül. Tárgyát mindig biztos fölényvel kezeli s így azt a bizalmat ébreszti a hallgatóban, hogy nyugodtan követheti az eltévelyedés minden veszélye nélkül. Soha sem indul el